

За Чорбаджи Никола,
И сватбѣ ѿ гулямъ.
Въ недѣліж ще стане".
Самуилъ сѣ люто равсърди,
Че си въ яхъри іотиди,
Та си кончи извади.
Червену кончи хранену,
Хранену пжкъ ни карану,
Съ руйно гу вину напои,
Съ бѣлъ гу орисъ назови,
Че гу іоседла и іобузда,
Съ синьо седло алено,
Съ позлатени зингін,
Съ посрѣбрени юзди,
Че при майкѣ си іотиди
И на майка си продума:
„Майно ле, стара майно!
Я давай ржкѣ прощавай,
Щомъ Тудорка тій сестриница,
Сестриница іощъ крѣщелницѣ.
Сгодена іощъ мѣненѣ.
За Чорбаджи Никола
И свадбѣ ѿ голямъ,
Въ недѣліж ще стане.
Азъ не щѣ сѣ іожени,
Іожени, мамо, вадоми,
Ни нинѣ, ни ду годинѣ,
Ни ду годинѣ, ни ду другѣ,